

Havar Gardaş

– mehmet-cemal · 21 Nisan 2011

HAVAR GARDAŞ

Havar gardaş!

Şivan düşmüş toprağımın dağına.

Güneş buz tutmuş, gün doğmaz olmuş oralarda...

... Keklikler, su yerine kan içer olmuş...

Gagaların kırmızısı ondandır, ayakları al-al olmuş, kandandır...

... "Olur mu? Böyle olur mu?"

Gardaş, gardaşı vurur mu?..."

... Gardaş, gardaşa kurşun sıkıyor dağlarımda... Kasrik doruklarında, Nemrut çukurunda.

Toprağım isyanda bugün...

... En acılı ağıtları, orada kahpe kurşun söylüyor... Analar ağlıyor, bacılar ağlıyor. Ağrılı yürekler var ki vatanımda, bir baştan bir diğer başa, hep kalar bağlıyor. Türküler buz tutmuş toprağımda...

... Olmuyor gardaş, olmuyor...

... Havar gardaş!

Havar!

Şehitler aşkına havar!

Din-iman aşkına havar!...

*

Havar gardaş!

Şivan düşmüş toprağımın dağına...

... Kardelenler boy vermez, nergisler kokmaz olmuş.

Kan kokusu sezilir kayalarımından.

Ceylânlar su içmez olmuş pınarlarımdan.

Kanadı kırık kuşlar, merhamet diler. Kopmuşlar yuvalarından.

Yavruları, dumanlarda boğulmuş. Çırpınıp duruyorlar.

Feryatlar, figanla şekillenir, kar kokulu dağlarımda...

... Yağmurdan nasibini alacak tek filiz kalmamışsa ormanlarımda, bu günahın bedelini kim öder gardaş?! Hele deki, kim öder?!...

Yüreğim eriyor.

Anaların feryadı inler kulaklarımda...

... Havar gardaş!

Muhammed emri bilinmiyor, ata emri çiğneniyor...

... Bir ateştir düşmüştür ki, söndüreni olmamış.

Sular bulanık akar, sular kan kokar.

Bir onulmaz acı ki, alabalıklar feryat eder sularda... Onlara sebep, hiç sorulmamış... Havar!

Allah aşkına havar!

Havar gardaşım havar!...

*

Havar gardaş!

Şivan düşmüş toprağımın dağına...

... Yuvalarda korku, gözlerde uyku gezinir.

Analar dövünüyor damlar altında.

... Damardan kanlar çekilmiş.

Soluksuz geçer olmuş geceler. Analar, korku dolu gözlerle köşe bu- cak, her yerden bir haber bekler. Soksan hançeri, tek damla kan düşmez olmuş canlardan...

... Kengere giden anaların heybeleri boş... Yol sarhoş, ana sarhoş.

Yüreğim bende değil gardaş!

Sersefil!... Geziniyor başı boş!...

... Top sesleri yükselirken dağlarımda, çiçekler kuşa, kuşlar ağaca küs- müş. Ermeni kuzeyde, Yahudi güneyde sevinirken kavgama, kenger dikene dönmüş. Kenger, dikene dönmüş gardaş.

Toplayan ana yok, dağda hayat yok.

Aşımda zehir var, dağlarımda ataş...

... Ocaklar tütmez olmuş köy yerlerinde.

Tandır yanmıyor...

Yansa da, eşkıya göz açtırmıyor.

Balalar üşüyor, canlar üşüyor.

Böyle bir zulmü, Ermeni Mezaliminde, tarih bile yazmıyor!...

Ve hâlâ da orda, gardaş-gardaşa vuruyor...

... Bir yanda can, bir yanda canan.

Bir yanda kar beyaz ölüm, bir yanda kıpkızıl kan.

... Anaların boynu bükük, belleri iki büklüm.

Tarihim derinden inler, bayramlar bize küskün...

Kahreder yattığı yerden, bize bakınan atam.

Ki ne yana dönsem zulüm, ne yana baksam düşman.

... Ve oralar... Oralarda, merhametsiz kışlar var... O kışlar ki, insana da, hayvana- da hiç acımazlar... ... Fırtına kopar. Başta tipi boran dolanır. Ve dağlar karla örtülür, yollar karla

tutulur. Dağ üşür, çıplak ormanlar üşür...

Aç kurtlar, yiyecek insan arar mezralarda.

Tilkiler saklanır, çakallar üşür.

Ocakta ekmek, yatakta yorgan üşür.

Ve ben acıyla inerken, toprağımı namert eller bölüşür.

Dayanamazsın...

*

Havar gardaş!

Şivan düşmüş toprağımın dağına...

... Bir bayrak rüzgâr bekler, sönmek üzereyken ümitler. Ve buz keser dağlarımda, alnından vurulup sere serpe yatan şehitler!... Okulları kapalıdır toprağımın. Öğretmeni vurulu...
Yavrular öğretmen bekler.

Masallarla avutur onları, tarihe eşlik etmiş seksenlik nineler!...

... Gecelerde, baykuş sesleri gezinir... Baykuşlar öter viranelerde.

Tütün saran eller, titrektir artık bilinmeyen bir yerde. Ve kurtlar uğursuzca ulur, bacası tütmeyen köy evlerinde! ... Köyler yıkık, bacalar sönüktür canımın bir parçasında.

Elleri nasırlı dedeler, yıkılmış ümitle bekler hâlâ da kerpiç evlerin duvar diplerinde... Nasırlı elleri açık, Allah'a yalvarıyorlar.

"Bu ateş sönsün, gardaş-gardaşı vurmasın" istiyorlar.

... Canlar yıkılıyor, canlar yanıyor.

Can dayanmıyor gardaş, buna can dayanmıyor!

Ve bir bayrak orada, hâlâ da rüzgâr bekliyor...

... Havar gardaş!

Havar!

Ali'nin aşkına havar!

Muhammet aşkına havar!...

*

Havar gardaş!

Şivan düşmüş toprağımın dağına...

... Ciğere işleyen acılar var.

Kurşun yarası değil, hançer yarası değil.

Bir gardaş yarası ki, zehirli sarmaşık misali. Her yanımızı sarıyor.

Aç yavruların yüreklerinde korku, gözlerinde bulut. Bir analar kara bağlıyor, bir analar ağlıyor...

Aşımıza zehir girmiş, içilmiyor çorbalar.

Havar gardaş!

Giysen giyilmiyor artık, buz tutuyor urbalar!...

*

Hele de gardaş?

"Dereler neden kızıl?!"

... Böyle kızıl aktıkça dereler, bil ki bayram eder, bizi birbirimize düşü- renler. ...

Havar gardaş! Havar!

Ezan aşkına havar!

Vatan aşkına havar!

Bayrak aşkına havar!...

Mehmet Cemal SAYDAM ("Berfucan" adlı eserimden...)